

ВІСТНИК "О. Д. В. У."

МІСЯЧНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Організації Державного Відродження України
В АМЕРИЦІ.

Число 3.

Рік 1932.

Місяць Грудень.

ВИХОДИТЬ В НЬЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Telephone DRy Dock 4-8873

Українська Гостинниця

при

УКРАЇНСЬКИМ НАРОДНІМ ДОМІ,

217-219 E. 6th Street

New York, N. Y.

Де можете провести вільні хвили часу в веселому товаристві.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ РАДІО-АПАРАТІВ!

ЧИ МАЄТЕ КЛОПІТ З ВАШИМ РАДІОМ?

Українське підприємство в м. Нью Йорку під назвою:

GUARNTEE RADIO SERVICE

яке гуртує коло себе найздібніших радіо-механіків, готових кожної хвили віддати свою чесну і совісну обслугу всім, хто за такою обсергою до нас віднесеться, чи то листовно, телефоном чи особисто.

Ми гварантуемо, що в протягу 24-ох годин Ваше „зіпсоване" радіо буде як нове, при чім заощадимо Вам багато непотрібних коштів, а собі здобудемо Ваше довіря.

Направляємо і переробляємо всіх виробів радіа, комбінації і фонограми по найнижших оплатах. Будуємо нові і переставляємо антени (дроти на даху) по найновіших методах. Жадної оплати не беремо за „тестовання" лампок і за екзамінацію Вашого радіа.

Наймодерніші радіа і комбінації продаємо диневше як другі.

Пишіть, телефонуйте або заходіть до:

GUARANTEE RADIO SERVICE

445 East 9th Street (COR. AVE. A)

New York, N. Y.

ALGONQUIN 4-0658

Петро Задорецький і Юрій Бундзак, властителі.

Поступ „О. Д. В. У.“ в 1932 р.

Минаючий 1932-гий рік був замаркований значним поступом ОДВУ. в Америці, так як і поступом українського націоналізму взагалі, який за цей час обхопив великі круги нашого народу та закорінив переконання у наших мас про потребу поступування шляхом його ідеології до визволення та відродження.

Відділам ОДВУ., які були першими зародками націоналістичної ідеї на американському ґрунті, в яких згуртувався та розпочав працю щирий та здоровий, національно-настроєний елемент, та які зразу працювали без відома одні про других, ніхто початково не приписував великої ваги. Тоді ще справа українського націоналізму була для нашого тут загалу новою і непевною. А коли ці відділи сцентралізувалися в одно тіло на першому Зїзді ОДВУ. в Нью Йорку півтора року тому назад, то й тоді певно ніхто поважно не думав про можливість не то розвитку цієї організації, але самого її існування. На організацію цю тоді поглядали як на витвір хвилевого ентузіазму нашого американського загалу супроти боевої акції в краю, тимбільше, що вона творилася в часах страшної “пацифікації”, яка кинула всю нашу еміграцію до бурливих протестів проти ляцьких звірств. Тоді то загал наш забрався до завзятої праці в користь рідного краю, спонуканий може більше бажанням відплати ворогові, ніж несення сталої та плянної помочі визвольним змаганням. Нічого теж дивного, що більшість свідомих одиниць, знаючи солом'яний запал нашої еміграції, початково дивилася на повстання ОДВУ. як на пробісок доброї волі, освітленої хвилевим запалом, який, у їх переконанню, невдовзі мав згаснути та, полишивши за собою перегорілий попіл протипольських протестів, перейти до історії.

Однаке еміграція не добачувала цього, що повстання такої організації, як ОДВУ. було важливою хвилею, бо був це акт перещеплення українського націоналізму сюди за океан, а рівночасно була це зворотна точка у нашій праці на еміграції для рідного краю. Минулися протестаційні походи, порозвязувались протеста-

ційні комітети — але лишилася організація ОДВУ. Та хоч вона далі продовжала своє життя, то мало хто таки вірив в доцільність та можливості її існування.

Але громадяне, згуртовані в відділах ОДВУ., доказали, що вони серйозно трактують свою працю. Задля їх рішучої постанови працювати систематично і невпинно, відділи продовжали своє існування. Вони почали розвиватися, заводили у себе щораз то більший організаційний лад та скріплювати свої основні підвалини, кристалізуючи поняття про свій обов'язок супроти рідного краю та про ціль свого існування як організації. Згодом наш загал побачив, що оця недавно повстала ОДВУ таки існує і вперед їде вперед.

Вже минулої осені живіша і помітна активність всіх відділів ОДВУ. в цілій Америці почала проявлятися назверх і наш еміграційний загал почав щораз більше інтересуватися цією організацією. З часом він переконався, що ОДВУ. в дійсності має солідніші підстави свого існування, ніж це кому видавалося та що голосити нові кличі українського народу. Почав теж звертатися до неї більше прихильно й помагати їй у веденні її праці.

Минаючий рік остаточно випровадив нас на певнішу воду. ОДВУ. та її члени, своєю завзятою працею, якої ніхто не може заперечити, як рівнож своїм лаяв'юванням серед розбитого та розсвареного, засліпленого льокальщиною громадянства, остаточно здобула собі повне право горожанства серед нашої тут еміграції та закріпила себе як сильна організація. Від обраного раз шляху нічо не могло її відстрашити — ані насмішки декотрих недовірків, ані теж цькування й цинізм деяких нам ворожих українських груп, які як нашу відповідь на їх прояви “сердечної” до нас ненависти, одержували результати нашої позитивної, будуючої праці.

Продовжування протипольської протестаційної акції та протипольської пропаганди, живіша акція в цілі збільшення жертвенности на боеву акцію, многи відчити й лекції організаторів, масові здвиги громадянства, влаштовува-

ні відділами, успішні величаві свята, а далі — навіязання приязних зносин й співпраця з другими організаціями, як “Чорноморська Січ” та інші, врешті муравлина але тверда і завзята праця відділів на місцях, оце діяльність ОДВУ. на протязі минаючого року. Про ню читали всі часто в українській пресі, її теж додачує громадянство цих місцевостей, де існують відділи ОДВУ.

Це, що ОДВУ. не зросла в велике число відділів, ані теж не стягнула до своїх рядів великих мас членства, є власне доказом вартости елементу, який творить її членство, доказом, що лише ширі, патріотичні одиниці вступають в ряди ОДВУ., бо лише такі хочуть працювати для народної справи. Девізою ОДВУ. завсіди було, є і буде: “не скількість, а якість”! Останній 2-гий Зїзд ОДВУ., що відбувся минувого червня в Нью Йорку, був не тільки важною для організації подією з огляду на його реальні вирішення, але також великою маніфестацією збільшеного ентузіазму, з яким члени ОДВУ, а з ними і многі інші організації, ставляться до чинних визвольних змагань в краю.

Останні величаві маніфестації нашого громадянства в різних громадах в Америці, які відбувались на поклик відділів ОДВУ., є доказом, що громадянство остаточно переконалося про нашу вартість як організації, що прихильно ставиться до нас та до пропагованого нами українського націоналізму й його чинної визвольної боротьби. В наслідок цього тепер, коли ОДВУ. віддихає вже воздухом певної се-

бе організації, починається організування нових українських боївок — відділів ОДВУ. в різних громадах в Америці, а весь український загаль не глядить вже на націоналістичну справу як на невідоме собі явище, але знає, що шляхом цієї ідеології має поступати у несенні помочі рідному краю.

Оце ми сьогодні маємо до диспозиції місячний журнал ВІСТНИК “О. Д. В. У.”, який має сповняти функцію внутрішнього консолідування нашої організації та освідомлювання нашого громадянства в ідеології українського націоналізму. Можемо глядіти в майбутнє оцего нашого журналу з вірою, що висловлена вже попередньо надія, заповідаюча його розріст до розмірів поважного, сильного органу, спвниться, так як спвнилася наша колишня віра в розвиток самої ОДВУ.

Ще раз сказати треба — ми перебули успішно початкові труднощі, поборолі всі ставлені нам перепони і тепер є готові на прийняття усього, що може нас стрінати в майбутньому. А перешкод до побороення ще буде не мало, бо праці перед нами є ще більше, ніж за нами. Але всьо переборемо, та діпнемо намічених нами цілей, так, як український націоналізм осягне нашому народові його найвищий ідеал — Українську, Вільну, Соборну Державу! — Лише хай в нас, членів ОДВУ., буде якнайбільше запалу, сили волі, незахитного переконання й віри у власні сили! —

Центральна Управа ОДВУ. в Америці.

До членства „О. Д. В. У.” в Америці.

В минулих двох місяцях мали ми нагоду придивитись інтензивній праці Відділів ОДВУ. Свята пам'яті Героїв і Листопадові Свята дали причину до великого руху в нашій організації. Оце знаходимось в другому періоді нашого існування як організація, в періоді живого руху, твореного силами спосібних членів, котрі ви держали пробний час. Успіхи визначніших Відділів додають духа меншим Відділам. Нові сили виростають з поміж нашого членства, йдучи за покликом ідеї до самопосвяти в інтересах визвольної боротьби! —

Так, як життя чоловіка залежить від його активності, так і існування організації вимагає діяльности членів. Відділи, котрі до тепер не виказались ніякою працею, крім збирання членських вкладок, не можуть надіятися добрих виглядів на будучність. Таким Відділам грозить застій а згодом і кінець, якщо вони не перевер-

нуть реорганізації свого членства в найближньому місяці.

Тут належить погратулювати ново-заснованому Відділові 22-гому в Бронкс, Н. Й., котрий в першому вже місяці свого існування спромігся на устроєння Листопадового Свята! Честь Вам, Товариші 22-го Відд., що з таким запалом Ви взяли до праці і цим чином стаєте в ряди заслужених Відділів ОДВУ.! Вірю, що запал цей позістане у вас на завсіди! —

В останніх часах організація наша з радістю повітала появу ВІСТНИКА “ОДВУ”. Для членів є це мила, а zarazом і дуже цінна несподіванка. ВІСТНИК цей видаваний є малим коштом, хоч і приспорює досить праці урядникам Центральної Управи, за котру Відділи віддячуються найкраще, коли вирівнують свої залеглости Центральній Управі, а по одержанні ВІСТНИКА постараються, щоби кожний член одержав свій примірник.

По тяжкій праці звичайно слідує відпочинок. До такого відпочинку по теперішній праці певно прямуватимуть і многі наші Відділи. Та вже заздалегідь памятаймо на це, що **боевікові нема часу відпочивати!** — Тому по укінченню одної праці, забираймося до другої. Бо

ворог не спить! — По погоді слідує буря. З кожним днем наступають нові репресії, нові утиски, нові змагання. Але з кожним днем також маліє віддаль до остаточного зриву українського народу до Волі! Не засипляймо і ми, а будьмо готові! —

Голова Центр. Управи ОДВУ.

Евген Ляхович

Націоналістичні Провідники

Провід є не ремеслом, тільки мистецтвом. Він є синтезою духа і інтелекту, почування і знання, запалу і здорового аргументу. Тому кожний провідник повинен відзначатися не тільки високими прикметами характеру, повинен не тільки вміти захоплювати других, але також повинен розуміти ясно ту ідею, яку він заступає і повинен вміти її вияснити другим. В протинім випадку, коли б навіть йому вдалося своєю появою викликати корисний настрій, цей настрій буде хвиловий і на ньому не можна ставити тревалішої суспільної будови. Тому націоналістичні провідники повинні самі докладно і глибоко студіювати націоналізм і планоно виховувати других. Вони мусять вміти відповісти на всі важніші питання.

Наприклад, що таке націоналізм? — Націоналізм є це духове наставлення, внутрішня воля, охота і готовість боротися на кожному місці, в кождо пору і кождим способом з нашими окупантами так довго, як довго не виборемо своєї Соборної, Незалежної, Української Держави.

Як має виглядати політичний устрій цієї Держави? — Це покаже розвій подій. Можливо що устрій буде демократичний, а можливо що на якийсь час треба буде завести диктатуру. Соціальні реформи будуть теж залежати від потреб загалу і хвилі. Для націоналіста це справи другорядної ваги. Йому ходить о могутність України, а не о матеріальні користи. Коли Україна стане вільною, коли її не будуть використовувати московські, польські і румунські окупанти, коли всі матеріальні добра, які витворить український нарід, залишаться на українських землях — тоді не важко буде заспокоїти всі матеріальні потреби, всіх суспільних шарів. Ми повинні студіювати економіку, заглиблюватися в соціальних питаннях, творити вже тепер майбутню економічну структуру і укладати форму майбутнього соціального устрою. Ці питання вже нині розроблюються нашими ученими під наглядом Проводу Українських Націоналістів. Але ми вже тепер можемо сказати отвер-

то всім нашим ворогам, що питання розподілу земних дібр у нашій програмі все буде стояти на другому місці і ніколи не стане кісткою незгоди між нами. Бо повторюємо, нам не ходить о наші шкірні інтереси, тільки о славу і могутність нашої нації. Нас соромом пече наша довголітня неволя. Ми хочемо пімсти за наші національні зневаги. Ми хочемо, щоби світ числився з нашим голосом, щоби ми відгравали на сході Європи нашу історичну ролю. Чому ми цього хочемо? — На це є тільки одна відповідь: погорда. Лиш рабська нація оправдує свої хотіння. Для геройської нації її воля до свободного розвою є найвисшим імперативом.

Як ми думаємо цю волю здійснювати у дійснім життю? — Ми маємо Організацію Українських Націоналістів, яка прямує до відзискання нашої державности двома шляхами: конструктивним і деструктивним. Конструктивним в той спосіб, що вона впливає на наші суспільні інституції, аби вони не зживалися з окупантом, а творили все окрему національну цілість, яка в майбутности завершилася б своєю державністю. А деструктивним в той спосіб, що вона нищить окупанта революційною роботою, піддержує боевого духа серед наших широких мас, закликає їх до опору супроти влади і виконує різні терористичні акти, які з одного боку пригадують світови, що наші землі не погодилися на неволю, а з другого боку підривають авторитет окупанта і скріплюють віру нашого загалу в нашу остаточну перемогу.

Чи Організація Українських Націоналістів ограничує свою працю тільки до польської займанщини? — Ні. Вона стоїть на становищі Соборности України і вона виразно підчеркує що українська справа може числити на успіх лише тоді, коли ми її поставимо в цілій величині. Без Києва і Великої України остануть без успіху також зусилля наших земель під Польщею. Тому О. У. Н. веде свою працю також на московських займанщинах, але з огляду на велику чуйність і жорстокість чрезвычайки, ця

Др. Г. Г. Скегар.

Нещастя Одної Нації.

В однім підручнику всесвітньої історії знайшов я рисунок — в який спосіб і на які частини — колись дуже давно, розбилася первісна **Індо-Арийська раса** (білих людей). Образець представляв неначе коло, з якого виставали ручки. Таких ручок було шість, а кожна з них мала свою назву як слідує: перша ручка розділювалась на дві частини, а то **Індуси** і **Іранік**, друга на **Греки**, третя на **Італійці**, четверта на **Келти**, пята на **Тутони**, а шеста на **Славяни**.

Пізнійше кожна із цих головних груп розподалась на народи, які повстали із цих груп. Група **славянська** розпадалась на: Росіяни, Українці, Біло-Русини, Чехи, Словаки, Поляки, Словінці і Сербі. Дальше йде опис кожного із цих народів зокрема, а найменше є написано про Українців — хочай стоять вони числом по Росіянах на другім місці. В загальних характеристиках автор представив Українців як недержавний народ, незгідливий в співжиттю, та “нон дескремінант”.

Ось таке думають про нас чужі, але вчені люде. За такі погляди ми можемо гнітатися, але коли гнів мине, ми починаємо дивитися довколо себе, чи часом автор не мав рації. А коли мав, тоді приймаємо його “лекцію” так само, як студент в школі — з подякою.

Але книжка, з якої я зачерпнув матеріялів, була написана вже давненько. До цього часу вже багато дечого змінилося — питання є лише, чи змінилися Українці зі своїми характеристиками, а як так, то до якого степеня, та в чім? Бо не додавши нових відемних характеристик, можна спитати себе, що властиво автор думав, коли казав про Українців, що вони незгідливі в співжиттю? Чи відносилось це до сусідніх націй, чи до самих відносин поміж собою? Але найперше — правда це, чи ні? Ах, коли би автор знав нашу повну історію; хід обставин наших зривів! Скільки то заважило на наш некредит оточення та відношення наших сусідів до нас! А воєнні зради! А кріпацтво!

Та поминувши все, можна нам закинути, що ми є ще несвідомі **свого національного “я”**. Національна окремішність в нас є закреслена, але не відрубна ще. Українці на Великій Україні дальше говорять по російськи, та переженилися з Росіянами. Українці в Галичині говорять по польськи, а багато інтелігенції поженилося з Поляками. На Буковині наше товариство з Румунами. А що вже найгірше — що навіть на провід думали брати або Вишиваного, або Скоропадського! Оба вони не Українці,

але могли стати провідниками Українців. Що за абсурд!! Безличисти, немає кінця, що ніби Скоропадський є дідичним гетьманом. Нічо не може бути дальше від історичної правди! Бо коли би не Німці, які не могли бути вдоволені з розлізлого поведіння “Центральної Ради” і бажали собі на чолі слимаковатих “тоже Малоросів” військового чоловіка, то Павло Скоропадський був би цілком не “відновлював” гетьманства, до котрого не може мати ніякого “законного права”, бо **Гетьманство на Україні не було дідичне, АЛЕ ВИБОРНЕ!**

Представмо собі абсурд, що кулиджів чи гуверів син ставить претенсії на голову американської держави тому, бо його батько був оден раз президентом тої держави! В монархічній державі це можливе, але не в Республіці! Але кінець кінців Скоропадського можна би уважати за “кандидата” на гетьмана, бо чому-ж ні, коли на чолі Сполучених Держав стоїть інженір Гувер. Нема сумніву, що Скоропадський, це інтелігентний, добре вихований і розумний чоловік, однак що порадити на це, що філя подій викинула його на скелю і розбила його човно в несимпатичний спосіб?! А до цього мусіло прийти, бо він мав цілу революцію проти себе, і горожани не хотіли його, бо бачили, що він **лучиться з Москалями!**

Але чому я про це довше розвівся? Мусів, бо чужий автор приписав нам зовсім інші хиби, як ті, котрі зїдали нас та ще на будуче будуть гризти, як червак добре яблуко.

Наше політиканство копає нам гріб — а не подані три причини! Ми вже від тепер можемо прижмурити очі та бачити, що наколи в Європі прийде до війни (а прийти мусить скорше, чи пізніше) то всі дотеперішні кандидати “українського проводу” виступлять з претенсіями на провід України! І знова кожний буде покликатися то на право “дідичне”, то на право виборне з перед 15-20 літ, то на право популярного голосу. — **А тимчасом треба би, щоб виринув чоловік діла й боротьби на Великій Україні, або в Галичині, який не мав би інших політичних претенсій як це, ЩО МІЙ КРАЙ І НАРОД Є В НЕВОЛІ ДРУГИХ І ЙОГО ТРЕБА ВИСВОБОДИТИ!!**

* * *

Питання: чи маємо таких борців під сю хвилю в Європі? Так, маємо! Вони готові і чекають слушного часу, щоби обняти провід визволення. Ви знаєте їх; помагайте їм!

Евген Скоцко.

Наша Організаційність.

Безпосередною причиною цього, що ми сьогодні не маємо своєї держави, є окупація наших земель ворогами; але дійсним тягарем, який давить наш народний організм і не дає йому жити повним життям, є наші народні хиби і недомагання. А вже найбільшим недомаганням нашого народу, тим фатальним підметом, на якому виростають всі наші злидні, та в якому відбивається наш теперішній дійсний стан психічний як нації, це застрашуючий брак порозуміння між самими собою, за чим слідують — братня ненависть, брак співпраці, розбіжність наших політичних та суспільних напрямів та розбіжність доріг до їх зреалізування. Починаючи від приватного життя наших громадян, яке дуже часто відзначається незгідливістю, заздрістю й браком кооперації, та йдучи через наше громадянське життя, повне негодувань та міжрелігійних сварів, закрашених короткозорою льокальщиною — а далі, сягаючи аж до наших головних політичних партій, які-ж мають бути нашим фронтом перед світом та вирішувати нашу долю — все це одна велика картина, чи теж цикль картин, забарвлених лиш одною краскою: незгоди, браку порозуміння у спільній нам всім справі, а що найстрашніше — братньої ворожнечі та марнотравлення сил на завзяте поборювання себе.

Ріжно собі пояснюємо цю сумну правду. Що наш нарід є замало освічений, що недозрілий до державного життя та що не вміє правити собою. Декотрі кажуть, що ми позістали далеко позаду других народів під зглядом національного життя. Все це може й правда. І вчитися нам потрібно, і здобувати собі рівнозначність з другими народами на всіх полях, і плекати політичні партії, які-б були дійсними репрезентантами даної кляси чи групи нашого народу й обстоювали за її інтереси, але це все не заступить нам браку одного важного чинника, а саме — о р г а н і з а ц і й н о с т и.

Коли вже мова про організаційність, то ми можемо хіба похвалитися тим, що дуже охочо пориваємося на творення всяких організацій, укладування їх статутів і вибирання урядників, не застановляючись навіть, чи такої організації потрібно, чи не можна-б цих самих людей зібрати при другій подібній, вже існуючій організації, та чи зможемо цю організацію вести так, щоби вона успішно вивязувалася зі свого завдання. У нас поняття організації є мильне, бо нам здається, що проголошення заснування організації і вибирання її уряду, та —

як це тут водиться в Америці — посідання “чартеру”, це все вже становить організацію. Але про обовязки членів цієї організації, то ми не тільки що не дбаємо, але і мало таки знаємо. Нам вступити до нової організації, це нічого, ми робимо це без застанови над відповідальністю, яку на нас постанови даної організації накладають. Значить — ми не доцінюємо значіння організації, а навпаки, підсвідомо його легковажимо і не відчуваємо як слід потреби ведення нашого життя організаційно.

Організація, це велика річ і вона сягає багато глибше, ніж само поняття про горстку людей, згуртованих для одної цілі, з урядом на чолі. Це в дійсности не лише реальна форма згуртування людей, але в першій мірі це поняття ладу, з яким виконується праця та ведеться ціле життя організації.

Організаційність, це вроджений людству інстинкт, який заставляє його до об'єднування себе у власному інтересі та до ведення своїх життєвих справ у відповідному ладі. Оглядаючись на природу, мається мимоволі вражіння, що вона ціла є втіленням цього, що ми в людському життю зовемо організацією. Точність й порядок, з яким все відбувається в природі, отже — чи то кружляння зірок з великою точністю щодо часу та дороги, чи то систематично повторюючися зміна пір року, чи теж хочби правило тяготи, яке спричиняє падання вільно у воздухі пущених тіл в одному лише напрямі, все це накидає нам приміри ладу, який ми-б, у відношенню до людей, назвали явищем організаційности.

Першим проявом потреби організованности у чоловіка на землі, безумовно було його усвідомлення собі, що він, живучи в згуртованню більшої кількості одиниць, та під одним проводом, зможе краще боротися з природою; словом — коли у нього зродився клич “в єдності сила”. Рівночасно з цим виросло також і поняття провідництва, отже і конечности підпорядкування загалу своєму проводі та виконання ним, отже кожною одиницею зокрема, призначеної собі праці для добра загалу. Повсталла отже певна система, певний лад ведення життя. В міру свого розвитку, чоловік також розвинув її більше скристалізував форми організації та розвинув свої організаційні здібности. Він поширив організаційність на всі ділянки свого життя так, що тепер слово “організація”, як я вже сказав, не означає лише об'єднання гурту людей, але означає лад і

обов'язок, з яким ці об'єднані люди працюють в обранім собою напрямі. Чим більший цей лад і кріпше почуття обов'язку, тим ця праця успішніша.

Тому організаційність є великою силою цього народу, у якого вона є глибоко закорінена. Свідомість обов'язку, зрозуміння потреби карно сти й дисципліни супроти свого проводу, посвята, словом — лояльність супроти спільної всім справи, підпорядкування себе загальним інтересам та стале заховування ладу в праці на користь цих інтересів, це прикмети, які характеризують нарід з організаційним таланом.

Ці прикмети були колись причиною, чому римська держава, хоч сама собою мала, панувала над усім тоді відомим світом. Ці прикмети характеризували наполеонську армію, яка так успішно розпочала підбій Європи. Ці самі прикмети організаційности зберегли від повоєнної анархії та розпаду такі держави, як Італія та Німеччина. В Італії витвір фашизму був проявом сили італійського народу, який, під справним провідничим апаратом, напружив енергію всього свого здорового елементу, щоби врятувати свою державу від руїни, яку булоб спричинило повоєнне безладдя. Німецький нарід не тільки в минувшині знаний був зі свого всестороннього організаційного ладу, але і тепер, коли він переходить найбільш бурхливий і для нього небезпечні часи, його вроджене сильне поняття організаційности не тільки, що береже німецьку державу від заглади, але і помагає їй систематично відбудуватися по програній війні та вимотатися з сітей, якими обмотали її переможці цієї війни.

Коли раз німецький кайзер перебував у швайцарських Альпах, то спитав одного Швайцара, який був знаменитим стрільцем (Швайцари знані є як добрі альпейські стрільці): “Хоч ви, Швайцари, є знаменитими стрільцями, то все

таки, що ви зробили би, коли б проти вас стала німецька армія, яка є п'ять разів більша від вашої?” — А Швайцар відповів: “Тоді кожний швайцарський жовнір мусів би стрілити лише п'ять разів”. Ось так треба розуміти організаційність. Це не значить, що кожний з нас мав би віддати кілька влучних стрілів в часі війни, щоби ми її виграли, але це значить, що кожний з нас мусів би з якнайбільшою перфектністю виконувати свої завдання, що разом зложилося б на одну велику, певну перемогу. У щоденній нашій праці, яку виконуємо для загального добра народу, чи то тепер, чи теж в будучій свободній державі, має бути нашим обов'язком памятати на це, що загальне добро вимагає від нас посвяти й щирости в праці, та заховування прийнятих постанов, чи то державного закона, чи теж статута організації, як рівнож на потребу координації сил всіх одиниць, чи то цілого народу, чи теж якоїсь організації. Нарід чи організація, має бути одною великою симфонічною оркестрою, кожний член якої виконує потрібні рухи на час і під такт команди диригента. Симфонія, це образ організаційної справності.

Я не хочу вірити, щоби в нас, Українців, не було почуття організаційности взагалі. Ми його маємо, лише ми його не розвинули. Найгіршим є це, що ми як найменше клопочемося про потребу плекання організаційности. Вікова неволя нашого народу, не дозволила на це, щоби вона в нас закорінилася та позістала раз на все. Здається, що щаслива година для нашого народу надійшла, а нею є хвиля розбудження українського націоналізму. Проповідуваний ним процес перевиховання нації, має витворити в нас всі прикмети сильного народу, а також має споїти нас в оден сильний організм, та надати нам сильну форму, через закріплення в нас поняття організаційности.

НАЦІОНАЛІСТИЧНІ ПРОВІДНИКИ

(Продовження зі сторони 3.)

праця мусить бути дуже законспірована і через те дуже утруднена.

Такі і їм подібні питання і відповіді націоналіст знайде в “Розбудові Нації” і інших націоналістичних виданнях. В кожній місцевості повинно знайтися бодай кількох свідомих українських націоналістів, які надавали би тон і керму націоналістичному рухови.

Накінець треба додати, що добрий провідник вміє не тільки давати прикази, але також їх приймати, не тільки вміє вимагати дисципліни, але також вміє сам підчинятися дисципліні. Іван Франко сказав: “Сам над собою запануй, то запануєш над людьми”. Націоналістичні провідники мусять вміти панувати над своїми пристрастями і амбіціями. Вони мусять тямити на кождому кроці, що наша справа вимагає, аби вони не дратували і не відтручували людей від себе, тільки якнайбільше зєднували їх біля ідеї націоналізму.

Голоси Членів.

Заставмо себе до більшої жертвенности на справу.

”ВІСНИК О.Д.В.У.” за місяць листопад помістив статтю п. н. ”Наші можливості збільшення допомоги визвольній боротьбі”. Прочитавши її, хочу сказати декілька своїх думок в тій справі.

Думка ця на часі і заслуговує на спеціальну увагу. Добре було би, щоб більшість членів забрала голос в тій справі. В нас є велика хиба, до якої ми мусимо признатись, а це брак нам активності.

Ми завжди звикли тільки ухвалювати різні резолюції, предклагати багато гарних проектів і т. д., але дуже часто не виконуємо цього, що самі ухвалили. Найбільша вже пора, щоб ми стали активними і показали більше волі і посвяти, жертвували часу і гроша, а тоді будемо певні здійснення наших мрій.

Часу не оден з нас має аж за богато, тільки не вміємо використати його для доброї справи, а що до гроша, то і того не бракує нам, коли хочемо догодити своїм забаганкам, своїм злим привичкам (мусимо закурити, мусимо піти на „мувіс“, часом і випити).

Хай кожний оден з нас обчислить себе, які великі суми він викидає без найменшої користі для себе. Колиб було в нас троха доброї волі скільки би то можна доброго зробити за сей гріш?

Богато знайдеться таких, що скажуть, яке мое діло обчислювати чийсь видатки, та нащо їх видається. Так, це правда, однак ми мусимо вже раз почати лікуватись зі всіх наших злих налогів. На мою думку всі члени ОДВУ повинні бути тою передною сторожею, яка поступає шляхом відбудови Укр. Держави і мають бути приміром для других під кожним оглядом. Тоді ми зможемо приєднати до себе всю нашу еміграцію, яка нас піддержить на кожному кроці, если буде бачити нашу працю не тільки на папері і словах, але на ділі.

Маю на думці оден проект, який повинен би прийнятись між нашими членами на-

шої організації. Богато з нас є налоговими курцями і чи не добре буде, если ми заставмо себе покинути ту лиху звичку а цей гріш обернути на наші народні цілі? На колиб так хотяй половина членів хотіла себе оподаткувати, то за короткий час малиб ми поважну суму до своєї розпорядимости. Тільки — ще раз повторюю — троха сильної волі а зробмо добре діло, а собі заощадимо здоровля. Бо не даром в сокільському гимні співаємо що ”В здоровому тілі здорова душа”.

А щоби не бути голословним, то з нинішнім днем (15 листопада) перестаю курити і місячну суму, яку я прокурював а це \$3.00, передаю на такі цілі: \$1.00 на У. В. О. \$1.00 на Вісник ОДВУ, а \$1.00 на оплату домівки 11 Відд. ОДВУ. Таку суму зобовязуюсь платити що місяця як податок від курення. В такий спосіб розумію збільшення жертвенности між нашими членами ОДВУ.

Прощу рівнож всіх членів забирати голос в тій справі і реалізувати цей клич збільшення жертвенности, а хто годиться зі мною, хай зголоситься: очікую... хто слідуєчий?

Оден з членів 11, Відд. ОДВУ.

✱

Від Центральної Управи О.Д.В.У.:

Гідний наслідування є цей примір члена 11-го відділу. Порушив він справи, над якими наше членство, та все громадянство взагалі, повинно задуматися, маючи завжди на увазі **конечність збільшення допомоги боєвій акції в краю.**

Повищому товаришіві ґратуємо з приводу його рішучої постанови, та віримо, що многі інші підуть за його приміром.

Просимо даліше забирати слово в цій справі, як **побільшити нашу допомогу визвольній акції в краю?**

Центральна Управа О.Д.В.У. в Америкі.

ЗМІЦНЮЙМО ФРОНТ.

Проти Організації Українських Націоналістів (О.У.Н.) створився об'єднаний фронт своїх противників. Своєю активністю українські націоналісти стягнули на свою голову від тих об'єднаних противників цілі гори критики, і то критики не будуєчої а руйнуючої. Всі ці противники стараються розвалити О. У. Н., бо О. У. Н. стає на поперек їх плянів. Їх їдка ненависть сягає так далеко, що вони називають виступи У. В. О. злочином та п'януть саме навіть існування О. У. Н. Щоби “розбити на прах” О. У. Н., вони навіть видали брошуру “Будують чи Руйнують”, в якій в демагогічний спосіб стараються опрокинути ідейність праці О. У. Н. і У. В. О. на шляху до відродження Самостійної, Соборної України.

З певних жерел знаємо, що розповсюдженням отої “їдкої” брошури занялися в першій мірі члени так званої “Оборони України”, які тут в Америці ще блукаються по нашому політичному терені. З самої вже брошури бачимо, кого тоті “оборонці” в ній оборняють. Оті “оборонці” вже від давна претендують на монополію в українській політиці і до того “допретендувались”, що посол з радикальної партії, представник таких самих “оборонців” краєвих, питався в польському соймі, що має робити, щоби бути льояльним супроти Польщі?

Одним великим доказом цієї їх “льояльності” являється якраз брошура “Будують чи Руйнують”.

Фактом є, що наші “оборонці” тепер не мають своєї трибуни, з якої моглиби лляти помий на визвольну боротьбу, бо члени У. Р. С., а навіть самі члени “Оборони України”, рішучо за-протестували, щоби такі брудні, негідні української преси матеріяли, поміщувати в органі їх організації.

Критик націоналістичного руху, що написав цю брошуру, не мав навіть настільки відваги, щоби підписатися своїм правдивим іменем. Він добре знав, що йому не легко прийшлобися відпокутувати та на чие небудь бажання фактами оправдати свої брехливі наклепи.

Коли у когось є глибоко обґрунтовані переконання про шкідливість націоналістичної роботи для української справи, то цей, як щирый український патріот, повинен виступити з таким протестом явно славно перед загалом і своїми аргументами довести правдивість свого твердження; повинен показати своє правдиве лице, а не критися під псевдонімами та ховатись поза кулісами і перед загалом себе називати “патріотом”, який має право все і вся критикувати а нічого не робити. На щастя наш загал вже на стільки є свідомим, що скоро полався на такий брудний, провокаційний роботі та відповідно настроївся до тих, які його далі бажують обдурювати та деморалізувати, на користь наших ворогів.

Член Відд. ОДВУ. ч. 12
в Філадельфії, Па.

В часі свят памятаймо на боеву акцію.

Налближається пора Різдвяних Свят та Нового Року, яку з традиції святкується з великим підйомом, з врочистістю а рівночасно з не малою радістю. Тут, далеко від батьківщини, святкуємо цю хвилю після старокраєвого звичаю, який ми забрали зі собою на чужину. І в часі оцих же свят ми зі смутком згадуватимемо наш рідний край, наші рідні села і міста. Одиноке, що нас хіба може потішити, це задоволення, що ми самі не підпадаємо цим злидням, які терплять наші брати в ріднім краю під столою паїздника.

Та не так мабуть весело святкуватиме цю пору наш рідний край. Прибиті на силах вічним переслідуванням ворога, по більшій часті знищені матеріяльно, наші Українці в краю сумно згадуватимуть свою кращу минувшину, якщо вони її коли мали, та всміхатися до своїх мрій про недалеку свободу. Вони також зга-

дуватимуть і нас та може і завидувати нашої свободі, з якою ми тут жиємо.

А вже свята ці найсумнішими будуть для наших чинних боевиків, які замість забавлятися при одному столі зі своїми родинами, будуть мусіли скриватися перед ворожою поліцією. Інші зонва поза границями батьківщини, серед неприязних мурів чужих міст, а ще інші в мурах ворожих в'язниць, обходитимуть цю святочну пору. Для них одинокою насолодою є надія на скорі зреалізування своїх внісних мрій, а також надія на допомогу у зреалізування цих же мрій, яку вони одержать від нас з океану.

Заховуючи звичай, після якого відбуваються святочні колекти та коляди на народні цілі, памятаймо пердусім, що на нашу допомогу ждуть тисячі наших боевиків, які, несучи

(Докінчення на сторони 12")

З ЖИТТЯ ВІДДІЛІВ „О.Д.В.У.“ В АМЕРИЦІ.

ШІКАГО, ІЛЛ.

Дня 6-го листопада ц. р. заходом 2-го Відділу та інших місцевих товариств міста Шікаго, Ілл., відбулося “Листопадове Свято” в Українській Народній Салі. На святі говорив Т. Свистун, з Філадельфії, організатор ОДВУ. Свято це відбулося надзвичайно величаво, в присутності великого числа громадян.

Користаючи з нагоди першого свого офіційного побуту у Шікаго, організатор Свистун мав на другий день збори з відділом ОДВУ, при співучасті місцевого гуртка Стрілецької Громади, на яких поладнав много організаційних справ. Вірити треба, що від часу перших відвідин нашого організатора 2-гий відділ в Шікаго поступатиме правильно на шляху свого розвитку.

СВЯТО ГЕРОІВ

СИРАКЮЗ, Н. Й.

Заходом Відділу ОДВУ., ч. 9, в Сиракюз, Н. Й., відбулася Святочна Вечера дня 23-го жовтня, ц. р., в честь Поляглих Героїв за визволення Українського Народу.

В церкві Св. Йоана Хрестителя, по великій Службі Божій, о. Е. Сидоряк відправив жалібну панахиду за поляглих Борців, а о год. 7-мій вечером відбулася Святочна Вечера в домі українського товариства “Січ”, відд. 282 У. Н. С. На сали був удекорований образ жалібною, чорною лентою, з українськими прапорами по боках. На образі видніли постаті бл. п. О. Бесарабової, Ю. Головінського і Гр. Пісецького.

Сумно було глядіти на лиця наших Героїв, які згинули мученицькою смертю з руки ката — ляха. Однак їх пролята кров остала живою, а дух їх живе серед нашого народу і ширить ідею народного зриву до боротьби з ворогами. Кожний вірний син і вірна донька України за тискає кулак і чекає часу відплати ворогам за наші кривди.

Святочну Вечеру розпочато молитвою. Серце раділо, коли було глядіти на цих численно зібраних громадян та їх дітвору, що зібрались віддати пошану Героям Слави.

Бесідники вечері, а саме о. Е. Сидоряк і п. Іван Пігуляк, влучно передали страждання, які терпить наш нарід в неволи. Після вечері пере-

ведено збірку на УВО., яка принесла \$37.50 — з чого, по відчисленню \$6.70 — розходів на вечеру, осталося \$30.80 — до вислання на призначену ціль. Вечеру закінчено відспіванням “Ще не вмерла” і “Не пора”. Настрій присутних гостей був бадьорий а серця їх були переповнені вірою в це, що скоро прийде час визволення Українського Народу.

Я не описую цілої програми, бо ця вже була описана в українській пресі. Але тут ще раз хочу поділитися враженням з цієї моравлиної праці членів 9-го відділу ОДВУ., які докладають всіх зусиль, щоби пособити нашим борцям в краю. Чиню це тому, бо бажаю, щоби поміж нашим громадянством в Америці закріпився обовязок відсвятковування “Свят Героїв” кожного року.

Члени 9-го відділу ОДВУ. устроїли цю вечеру своїм коштом в цей спосіб, що кожний, котрий міг, зобовязався принести якусь частину потрібних до вечері річей. Крім цього ще опісля, в часі збірки, жертвували вони свої грошові датки. Подаю це отже для приміру цим відділам ОДВУ., котрі не можуть здобутися на концерт, щоби вони хоч кожного року так, як і ми, скромною вечерою звеличали наших Героїв. Цього року можливо, що годі всім відділам ОДВУ. святкувати “Свята Героїв”, але на будуче, то рішучо і обовязково всі відділи повинні відсвяткувати такі “Свята Героїв” концертами, або такими ось Святочними Вечерами. На вечеру таку найменше навіть численний відділ може легко спромогтися.

Тож — до праці для визвольної боротьби, всі враз і завсіди, аж до визволення Української Соборної Держави!

Член відділу ОДВУ., ч. 9.

Відділ 9-тий починає знова оживляти свою діяльність та забиратися до активнішої праці. Вправді місцеві міжцерковні непорозуміння вплинули також відемно і на розвиток цього відділу, але його члени скоро зрозуміли, що через громадянські свари їх відділ, а також ціла наша справа, не сміє потерпіти та забрались до праці над відбудуванням давнього товариського життя. Відділ недавно замовив через Цент. Управу 100 штук стінних календарів, які буде розпродавати, а чистий дохід з них призначає на боеву акцію.

ВІДДІЛ 10-ий В НЬО ЙОРКУ МАТИМЕ ВЛАСНУ БІБЛІОТЕКУ

На останніх зборах 10-го відділу в Нью Йорку члени знова піднесли давню справу закладен-

ня власної бібліотеки. Тим разом рішення було позитивне і зараз на початок декотрі члени зложили поважніші датки на закупню книжок а також многі деклярували деякі книжки від себе особисто. Вибрано також відразу бібліотекара, який матиме сталий нагляд над цією бібліотекою, та взагалі вести-ме всі з нею звязані справи. Бібліотека ця буде міститися в приміщенні відділу, яке являється рвіночасно приміщенням Центр. Управи (спільно оплачуване) та міститься в Українськiм Народнiм Домi в Нью Йорку.

ВІДЧИНЕННЯ ДОМІВКИ 11-го ВІДДІЛУ В НЬЮ ЙОРКУ.

Як вже ми писали в попередньому числі ВІСТНИКА, 11-тий відділ в Нью Йорку спромiгся на винаймлення власної домівки, яка міститься в бувшій салі Школи Укр. Нар. Танків В. Авраменка. Дня 12-го листопада ц. р. відбулося відчинення цієї домівки влаштуванням бенкету, на який прибуло велике число ньюйорських громадян. Програма вечерка була дуже богата, а що найзамітніше, була вона переведена майже виключно силами самого 11-го відділу. Одиноким професіональним артистом був добр. Ординський, який своїми так любими піснями підбив серця слухачів.

Свято відчинив голова відділу і тоастмастер на цей вечір, добр. В. Дроботій.

Найголовнішими були промови, які були виголошені місцевими і позамісцевими громадянами. Першим бесідником був добр. Ленчук, секретар відділу, який в дуже чутливих словах промовляв до гостей про страждання наших братів в рідному краю та про наші обовязки супроти рiного краю. З поза Нью Йорку говорив добр. Дмитро Пасічник, учитель з Філяделфії, який в своєму довгому язсуванні нашого політичного положення тут на еміграції, підкреснув велику вагу існування в Америці такої організації як ОДВУ. та вагу поширення тут українського націоналізму.

Дальшим бесідником був представник Центр. Управи ОДВУ., тов. Е. Скоцко, який зложив привіт від Центр. Управи та вказав на значіння повстання цього нового пристановища пропагаторів українського націоналізму на американській землі, як рівнож згадав про могутній розріст під цю пору українського націоналізму та його силу, обєднуючу наш загаль.

Слідуючим бесідником був адвокат Михайло Пізнак з Нью Йорку, який заявив, що хоч не вважає себе за компетентного до розбирання справи українського націоналізму, він все та-

ки вважає себе завжди українцем і більше нічим, та закликав всіх Українців, зокрема тут роджену молодіж, до плекання українського духа та українського життя тут на чужій землі.

Відтак забрав голос добр. Драгінда, отаман Чорноморської Січі, та складаючи привіт в імені своєї організації, підкреснув в своїх коротких словах конечність плекання Українцями мілітарного духа.

Між промовами присутні гості забавлялися веселою гутіркою. В міжчасі також переведено збірку на сали, яка принесла деякий гріш на покриття видатків на влаштовану вечеру. (Вступ на вечеру був вільний).

По промові добр. Драгінди закінчено властиву вечеру через відспівання національного гимну, а відтак почалась забава з танцями, яка протягнулася до пізньої ночі.

Дня 23-го листопада ц. р. відділ 11-тий уряджував баль, з якого дохід призначений був по половині: на боеву акцію і на Українську Світову Виставу в Шікаго. Баль випав успішно.

ДИСКУСІЙНИЙ ВІДЧИТ В ФІЛЯДЕЛФІ, ПА.

Заходом 12-го відділу ОДВУ. в Філяделфії, Па., відбулося дня 27-го листопада ц. р. “Дискусійне Віче”, на якому головним прелегентом був недавно з краю прибувший добр. Євген Ляхович. Віче відбулося дуже успішно, а взяло в ньому участь понад 150 осіб. Жива двогодинна дискусія, яка розвинулася по вічу, дала змогу обговорити та вияснити неодну важну, досі декому неясну справу відносно нашого політичного положення та українського націоналізму. Гідну собі відправу на цім вічу одержали большевики, які своїми абсурдними питаннями старалися спричинити заколот на салі. Їх дуже острыми словами нап’ятував п. Ляхович за їх ренегацтво та за кожноразове намагання шкодити українському національному загалові. Завзивав наш загаль до трактування большевиків зі скрайною погордою.

На вічу ухвалено також відповідні резолюції, якими зібрані підкреслили конечність піддержки українському націоналізмові та самі рішшли таку піддержку стало давати.

14-тий ВІДДІЛ В ОБОРН, Н. Й., ОЖИВЛЯЄТЬСЯ.

По довгих закликах Центр. Управи, так листами як і в ВІСТНИКУ, 14-тий відділ ОДВУ, в Оборн, Н. Й., нарешті відізвався. В останніх днях одержано від відділу листа, вияснюючого причину своєї так довгої мовчанки, якою було внутрішньо-громадянське непорозуміння. Те-

пер відділ вирівняв свої грошові залежності до Центр. Управи та забрався до реорганізації союого членства. У відділі є досить значне число членів, яке, є надія, в короткому часі помножиться, а відділ від тепер вестиме нормальне життя. Відділ відразу замовив в Центр. Управі 50 стінних календарів та 100 штук відзначок, в цілі розпродажі поміж громадян.

Бажаємо 14-тому відділові видержливости та успіху у його відновленій діяльності.

“ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО” В ТРОЙ, Н. Й.

За почином 15-го відділу в Трой, Н. Й., та при співучасті цілої громади і товариств, відбулося 27-го листопада ц. р. “Листопадове Свято”. Програма Свята була дуже різноманітна, а участь в ній брали два хори, церковний і шкільний “Союза Українок”, які зі своїх точок виявилися знаменито. Були також деклямації, а промови виголосили місцеві бесідники. Дохід зі Свята призначено на допомогу і валидам в краю та на боеву акцію.

СВЯТО В ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Заходом 16-го відділу в Вунсакет, Р. Ай., відбулося дня 13-го листопада ц. р., “Листопадове Свято”, на якому говорили місцеві бесідники а також добр. І. Ворона з Провіденс. З Вунсакет говорив о. Каськів, який гарячими словами закликав до плекання національного духа, як рівнож закликав, щоби через скріплення націоналістичних організацій, піддержувати наш чинний, визвольний фронт в краю. Говорили також тов. Бардачевський, п-ні Р. Вецал і тов. Кічак. Панна Марія Сусла і добр. Петро Рогожин виголосили гарні промови по англійськи. Свято це звеличав також своєю присутністю мейор міста Вунсакет, Мг. Турін.

На святі присутний був також тов. М. Новак, який якраз тоді перебував в цих околицях зі своїми лекціями. Чистий дохід, який виносив понад \$60, призначено на боеву акцію і на інвалідів.

ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ В ПРОВІДЕНС, Р. АЙ.

Дня 6-го листопада відбулося заходом 17-го відділу ОДВУ. і місцевого Горожанського Клубу велике протестаційне віче. На вічу говорив як головний бесідник тов. М. Новак, містоголова Центр. Управи, з Нью Йорку. Мав говорити добр. Е. Ляхович, як це було зазначено в оголошенню, одначе задля деяких причин, цей був зовсім неможливий виїхати з Нью Йорку. Про віче всі вже читали в українській пресі, а також і

американська місцева преса подала обширні про нього звідомлення. На цьому вічу говорив також бувший кандидат, а тепер вже вибраний говернор стейту Ровд Айленд,

Понад \$17 чистого доходу з віча переслано через Центр. Управу до краю на боеву акцію. Згадати треба, що віче це відбулося завдяки кільком дуже енергійним громадянам, зокрема, завдяки молодому й енергійному членові ОДВУ., тов. Іваонві Вороні та його близьким приятелям. Знаючи клопоти, які стрічали ініціаторів цього віча, дивно стає нам, чому громада в Провіденс, Р. Ай., є так розбитою, що ніяк ніколи не може дійти до якогось порозуміння та не може там начатися жадна позитивна праця. Жалко, що декотрі громадяне не тільки що не плекають давних місцевих організацій, не тільки, що не проповідують жадної ідеї, але ще й не дадуть розвиватися другим організаціям, та кидають на дорогу їх поступу всякі злобні перешкоди. Відділ 17-тий ОДВУ. в Провіденс мусить тяжко боротися о своє існування серед такого окруження. Але є надія, що вийде він з цього побідним та остаточно заведе якийсь лад в своїй громаді, яка є так страшно забитена всяким шкідливим елементом, та яка так відстала позаду інших громад в цілій Америці.

ВЕЛИЧАВЕ СЯВТО В ПАСАЙКУ, Н. ДЖ.

Заходом 18-го відділу в Пасайку, Н. Дж., відбулося дня 20-го листопада ц. р. велике “Свято Героїв”, в салі Української Народної Школи, при Президент Стріт. На святі промовляв адвокат Т. Свистун з Філяделфії. Хоч деякі місцеві установи не дуже то радо відносилися до цього Свята, воно відбулося дуже успішно, в присутности великого числа громаян.

Програма свята була дуже богата й дуже гарно переведена. Брали участь два церковні хори, а також були скрипкові та співові соля.

Окреме справоздання та обширніший опис свята Судуть всі читати в українській пресі. Чистий дохід призначений на боеву акцію.

СВЯТО В РОЧЕСТЕР, Н. Й.

“Листопадове Свято” в Рочестер, Н. Й., яке було влаштоване заходом місцевого, 20-го відділу ОДВУ., випало зі справжнім успіхом. Церковна саля при Годсон евню була битком набита, а програма була гарно виконана. Говорили два бесідники, а саме др. Лука Мишуга з Нью Йорку, по укранськи, і добр. Г. Герман, голова ОДВУ. в Америці, з Вілкс Беррі, по англійськи.

НОВИЙ ВІДДІЛ, Ч. 22, В БРОНКС, ПРИ ПРАЦІ

Новий відділ ОДВУ., ч. 22 в Бронкс, Н. Й., про який вже всі читали і в попередньому числі ВІСТНИКА і в укрїнській пресі, починає надсподівано гарно розвиватися. Числить вже понад 30 членів, які охочо забрались до праці, та які, коли лише ліпше освоються з порядком організаційним ОДВУ. та з засобами її праці, будуть знаменитими працівниками на полі визвольних змагань.

Вже в так короткому часі свого існування відділ, при співучасті ще других громадян, відсвяткував велике “Листопадове Сято” в салі Української Праославної Церкви, перше цього роду свято в історії української громади в Бронкс. Місцеве громадянство, а також і з близьких громад, своєю численною участю звеличало це свято та рівночасно дало вислів своєму бажанню дати всяку піддержку цьому новозаснованому відділові ОДВУ.

Рано була відправлена жалібна панахида, яку відправив сам єпископ о. Йосиф Жук, який якраз на цей день завітав до своєї парохії в Бронкс. Вечером відбувся концерт в салі згаданої церкви.

Належить побажати успіху новому відділові у його новоначатій праці та побажати всім його членам, щоби цей запал, з яким вони забралися до так важливої праці, позістав в них повсечасно.

ПОЇЗДКА МІСТО-ГОЛОВИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ ОДВУ.

Тов. Миколай Новак, містоголова Центр. Управи ОДВУ., який також має під собою окружне організаторство на півн.-східні стейти УСА., користаючи зі свого побуту на протестайіному вічу в Провіденс, Р. Ай., на якому

говорив, обїзджав на протязі двох тижнів, цебто від 6-го до 20-го листопада ц. р. тамтешню околицю та дав ряд лекцій в околичних громадах на тему українського націоналізму та чинної визвольної боротьби. Крім віча в Провіденс мав він також лекції в: Сентрал Фолс, Масс., Вунсакет, Р. Ай., Кромптон, Р. Ай., Провіденс, Р. Ай., і Тавитон, Масс., а в Нью Бедфорд, Масс. мав важну приватну нараду з декотрими діяльними місцевими громадянами, в справі засновання відділу ОДВУ. Удалось йому створити завязки двох нових відділів ОДВУ., а це в Сентрал Фолс, Масс., та в Кромптон, Р. Ай. Місцеві ініціатори прирекли щиро попрацювати над формальним заснованням відділів а також офіційно повідомити про це Центр. Управу. Очікуємо тепер від цих громад навязання з нами та більше відомостей про біг праці.

В ЧАСІ СВЯТ ПАМ'ЯТАЙМО НА БОЄВУ АКЦІЮ

в жертву всьому собі найдороше, кинулись до крівавого бою за визволення батьківщини. Вони витягають до нас руку з братнім проханням оцю допомогу, без якої вони мабуть не будуть могли боротьби цієї побідно перевести.

Не заведім їх надій, які вони в нас покладають, не розвіваймо мрій нашого народу своєю байдужністю! — Призбираймо в часі цих Різдвяних Свят та Нового Року якнайбільшу матеріальну допомогу на боєву акцію та для наших політичних в'язнів в краю! —

Хай члени відділів ОДВУ. та всі наші прихильники уряджують коляди та святочні збірки на цю ціль та працюють з якнайбільшою посвятою та щирістю, щоби ці призбирані суми були якнайбільші! —

ПАМ'ЯТАЙТЕ В ЧАСІ СВЯТ НА ВАШ ОБОВ'ЯЗОК СУПРОТИ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ! —

Читайте і передплачуйте слїдуючі націоналістичні видання:

„Розбудову Нації” Прага, Чехословаччина.
„Новий Шлях” Едмонтон, Канада.
„Сурма” Орган У.В.О.

Замовляти в Центральній Управі „О. Д. В. У.”

P. O. Box 13., Sta. D., New York N. Y.

Щиро дякуємо українським бізнесменам, які оголосилися в цьому числі Вїстника, та поручаємо нашим читачам піддержати їх в бізнесах.

На Свята!**На Свята!****Я. КОРНАТ****LADIES' & GENT'S FURNISHINGS****102 E. 7th Street, New York**

(На проти польського костела)

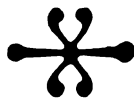
Поручає великий вибір: женські панчо-
хи, сліпс, шмії, рукавички і т. д.

Для мужчин з найлучших фабрик: со-
рочки, краватки, рукавички, шалі і
спідне білля, яке хто бажає.

Рівнож для дітей: Всі річи пакова-
ні в святочні пакси.

Я. КОРНАТ, властитель.

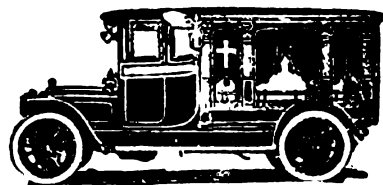
Telephone ORchard 4-3425

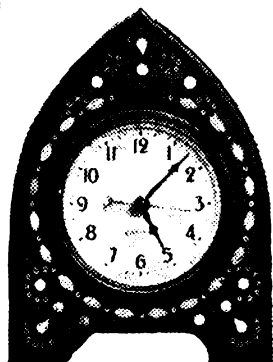
Український Фотограф**Brawer's Studio****Photographer****65 Avenue A. New York City**

Bet. 4th & 5th Streets.

Баран Михайло**Groceries***and***Delicatessen****66 East 7th St., New York. N. Y.**

Telephone ORchard 4-2568

Петро Ярема**УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК****Занимаєсь похоронами в Bronx,****Brooklyn, New York і околиці.****129 East 7th Street, New York, N. Y.**

НА СВЯТА дарунки РІЗБЯРСЬКІ!

25-моделів українських годинників, касетки, столові лампи з гуцульськими видами, бюрові деск-сети, столові ліхтарі, артистичні тарелі, тонірці, касетки до карт, ручки до пер та деревляні ложки.

Все спроваджене з краю.

WOODEN-INLAY CLOCK CO.

1144 Halsey St.,

Brooklyn, N. Y.

П. Мартинюк, властитель.

Compliments of

Kulynitch Printing Co.

COMMERCIAL AND SOCIETY
P R I N T I N G

418 East 9th Street

New York, N. Y.

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ ВІСНИК „О. Д. В. У.”

Річна передплата \$1.20. Піврічна 60 ц.

Замовлення слати на адресу:

EXECUTIVE COMMITTEE OF „O. D. W. U.”

P. O. Box 13., Sta. D.,

New York, N. Y.

В залученню пересилаю \$....¢.... як передплату на Вісник „О. Д. В. У.”
на час.....

Імя і назвико.....

Адреса.....

Власноручний підпис.....

А. ПАСІЧНИК

Одинокий Український Склеп Мужеських Убрань

В НЬО ЙОРКУ, Н. Й.

Маю на складі готові убрання (Ready Made) власного виробу і продаю по фабричній ціні, як рівнож роблю на замовлення, найновішого фасону з ДОБРИХ ТРІВКИХ МАТЕРІЙ, і все зроблено по теперішній моді.

Рівнож, роблю все, що входить в обсяг кравецтва.

A. PASICHNYK

107 St. Marks Place (E. 8th St.)

New York, N. Y.

ПЕРЕВОРОТ

в досліді і лікуванню хоріб

довершений німецьким ученим Др. Фрідріхом Кляйном.

Цей учений опрацював цілком відмінний спосіб ДОСЛІДУ МОЧИ, на підставі котрого він докладно означає недугу, її причини, місце і т. д. — значить подає точний стан здоров'я даної особи.

Зрозуміло, що наколиє поданий точний стан хорого, то призначення дієти і лікування недуги являється не тільки легкою справою, але й абсолютною певністю бажаних результатів.

Провірення мочи і подання точного стану здоров'я і поучень самим доктором Кляйном коштує тільки \$5.00.

Виповніть купон і зашліть до:

BIOLOGICAL RESEARCH LABORATORY

307 E. 18th Street,

New York, N. Y.

Прошу прислати „контейнер" і вказівки.

Ім'я

Адрес

Місто Стейт

Phone ALgonquin 4-8779

Notary Public

УКРАЇНСЬКЕ НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО **С. КОВБАСНЮКА**

REAL ESTATE — STEAMSHIP TICKETS — INSURANCE
MONEY ORDERS

Пересилає гроші до краю ДОЛЯРАМИ поштою, поспішно і телеграфом по значно зниженій ціні. Всі грошові пересилки виконує скоро, дешево і з ПОВНОЮ ГАРАНТІЄЮ.

Продає ШИФКАРТИ на всі лінії по найдешевших цінах на найлучші та найскорші кораблі.

Полагоджує СТАРОКРАЙОВІ СПРАВИ та виробляє ПЕРМИТИ і АФІДЕВІТИ на спровадження кривних до Америки та Канади, як рівнож пашпорти, контракти, повновласти та інші нотаріальні документи.

Продає ДОМИ в НЮ ЙОРКУ і околиці, як також фарми лоти та різнородні бізнеси.

Вишукує назви кораблів і день приїзду до Америки.

Уділяє безплатно інформацій у всіх справах тутейших і старокраєчих.

Звертайтеся до нашого НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА в кожній потребі як хочете скорої, совісної та ретельної обслуги.

S. KOWBASNIUK

NOTARY PUBLIC

277 East 10th Street

New York, N. Y.

(Between 1st and Avenue A)